

SLOVENSKI NAROD

Jutranja izdaja v Ljubljani:

vse leto K 12—
pol leta „ 6—
četrt leta „ 3—
na mesec „ 1-10

Dopisi naj se frankirajo. Rokopisi se ne vračajo.
Uredništvo: Knaflcova ulica št. 5, (v pritličju levo), telefon št. 34.

Izhaja vsak dan zjutraj.

Posamezna številka 4 vinarje.

Inserati: 65 mm široka petit vrsta 14 vin. Pri večkratni inserciji po dogovoru.

Na pismena naročila brez istodobne vpslatve naročnine se ne ozira.

Jutranja izdaja po pošti za Avstro-Ogrsko:

vse leto K 18—
pol leta „ 9—
četrt leta „ 4-50
na mesec „ 1-60

Za inozemstvo celo leto „ 28—
Upravništvo: Knaflcova ulica 5, (spodaj, dvorišče levo), telefon št. 85.

Najnovejše vesti. — Brzobjavna in telefonska poročila „Slov. Narodu“.

Državnozbornsko zasedanje odgodeno.

Dunaj, 5. julija. Ob 8. uri zvečer je došla v parlament vest, da je ministrski svet sklenil s cesarjevim privoljenjem odgoditev državnozbornskega zasedanja. Današnja predzgodovina tega koraka vsebuje celo vrsto dogodkov, ki so vsi najjasnejše govorili za to, da je kriza neizogibna in da mora vsak trenotek nastopiti katastrofa. Predpoldne in popoldne so zborovali posamezni odseki, odnošeno bi morali zborovati, toda posvoda je bilo videti, da pričakujejo neke odločitve. Vojni odsek sploh ni bil sklepčen, v narodnostnem odseku se je izrekla večina, da se seja odgodi do jutri, ker se hoče počakati na razvoj današnje politične krize in enako se je tudi odgodil finančni odsek z ozirom na današnji politični položaj na jutri. Edino v draginjskem odseku so danes pod predsedstvom poslanca župana Ivana Hribarja pridno obravnavali interesantno carinsko politiko in sicer v času, ko je v veliki dvorani pod odsekom v proračunskem odseku opozicija strla še zadnje zapreke, s katerimi se je hotela večina zavezati proti njej. Chiarijev odstop od predsedstva v proračunskem odseku je bil pojav popolne onemoglosti vlade in večine. S tem je prešel proračunski odsek popolnoma v roke opozicije. In končno si je opozicija lahko dovolila šalo, da se je dolgo časa odločevala za to, ali naj danes še naprej zboruje ali pa sejo odgodi na jutri. Poslanec dr. Hočev var se je v proračunskem odseku pečal s samimi stvarnimi popravki. Takoj po šesti uri je dr. Hočev var končal s svojimi izvajanjmi. Za njim naj takoj prične poslanec Demšar s svojimi popravki. Še-le po 6. uri se je odločila večina, da se odloči za odgoditev seje proračunskega odseka na jutri. Določil se je tudi dnevni red, toda vsi člani odseka so bili pri tem trdno prepričani, da jutri proračunski odsek že ne zboruje več. Ob 6. uri zvečer se je vršilo tudi zadnje posvetovanje ministrov, da definitivno sklenejo odgoditev državnega zbora in to posvetovanje je imelo pravzaprav le še namen formulirati **vladno izjavo**, ki izide ob enem s proglasitvijo, da je državni zbor odgoden.

Iz proračunskega odseka.

Dunaj, 5. julija. Po dveurnem odmoru se nadaljuje seja proračunskega odseka. Poslanec dr. Hočev var nadaljuje s svojimi stvarnimi popravki in sicer še vedno v slovenskem jeziku. Izkazalo se je takoj, da spadajo na predsedniška mesta posameznih odsekov in tudi državne zbornice edino le Slovani. Podpredsednik Čeh Mastaljška namreč slovensko govorečega govornika prav dobro razume ter ga tudi prikrat kliče k stvari, ker dr. Hočev var vplete v svoj govor tudi proklamacijo Črne gore za kraljestvo, dalje radi njegovih izvajanj o vseslovenskem kongresu v Sofiji in radi njegovih navedb o zgo-

dovini slovenskega šolstva. Dr. Hočev var konča po 6. uri.

Vladni komuniké o zaključitvi parlamenta.

Dunaj, 5. julija. Ob pol 10. zvečer je pričela razpošiljati vlada sledeči kumunike: V očigled posebnih težkoč, ki se pojavljajo v proračunskem odseku glede italijanskega fakultetnega vprašanja in radi oviranja dela, ki se pojavlja in oziraje se na to, da niso dani predpogoji, iz katerih bi se dalo sklepati, da se v doglednem času temu oviranju napravi konec, se državni zbor z današnjim dnevom zaključí.

Draginjski odsek.

Dunaj, 5. julija. Draginjski odsek se je sešel danes dopoldne skoraj polnoštevilno pod predsedstvom poslanca Hribarja k posvetovanju. Ob 1. uri se je seja prekinila in po dveurnem odmoru, ob 3. do 6. nadaljevala. Zoll in dr. Renner sta govorila o interesantni carinski politiki. Glede te politike se je razvila jako živahna debata, katere so se udeležili zastopniki skoraj vseh strank. Zlasti pomenljivo je dejstvo, ki se je pojavljalo pri govornikih vseh strank, namreč da so vsi govorniki poudarjali potrebo, da bi že vendar enkrat prišlo do sklepa trgovinskih pogodb z balkanskimi državami in z Argentinijo.

Posvetovanja.

Dunaj, julija. V dveurnem odmoru, ki ga je odredil začasni predsednik proračunskega odseka Mastalka, so se vršila posvetovanja vseh strank in klubov. Opozicijske stranke so si določile svoje taktično postopanje za prihodnje ure; nemški nacionaleci in krščanski socialci so se posvetovali, kako naj bi se preprečile nadaljne posledice Chiarijevega odstopa od predsedstva. Poljaki pa se popoldne seje proračunskega odseka sploh niso udeležili. Med njimi vlada sploh zelo razdraženo razpoloženje radi vodnih kanalov. »Poljski klub« je imel ob 5. popoldne sejo, ki je bila zelo razburljiva zlasti radi vodnih cest, vendar pa rezultat teh posvetovanj do sedaj še ni znan.

Poljski klub.

Dunaj, 5. julija. Tudi današnja večerna seja poljskega kluba je ostala brez rezultata in je zopet odgodena.

Obupen pritisk na Poljake.

Dunaj, 5. julija. Nasprotstvo med Poljaki in ministrstvom je postalo skrajno kritično. Če bo parlament odgoden, bo jugoslovanska obstrukcija samo pretveza odgoditvi, pravi in odločilni vzrok pa bo boj poljskega kluba proti vladi. Poljaki se čutijo v vsakem oziru prevarane in to je vzrok, da nastopajo s tako silo, ki nasprotuje vsem njihovim tradicijam. Vlada je mobilizirala vse dvorne, aristokratske, diplomatske in vojaške kroge, ki imajo ožje zveze

s Poljaki, naj vplivajo na poljsko kolo v prilog vladi. Vsi ti krogi so že včeraj in danes pritiskali na vso moč, a brez uspeha.

Slovanski časnikarski kongres v Sofiji.

Sofija, 5. julija. Na dnevnem redu današnjega popoldanskega zborovanja je bil Bobčev referat glede izmenjave periodičnih spisov. Burilkov je poročal o sredstvih, s pomočjo katerih naj bi se olajšalo knjigotrštvo med posameznimi slovanskimi narodi. Kozak Čermak pa referira o ustanovitvi posebne telegrafске štacije za slovanske narode v Avstriji. V svojem govoru opozarja Čermak, da obstajajo že tri oficijelne slov. brzobjavne agenture, v Petrogradu, v Belgradu in v Sofiji. Zavzema se za ustanovitev privatne telegrafске agenture na Dunaju, ki naj informira slovanski svet o političnem in parlamentarnem življenju Slovanov v Avstriji. Ivanič se je protivil nasvetu, da bi bila agentura na Dunaju in je priporočal, naj bo v Belgradu, ki leži nekako v središču slovanstva. Debate so se udeležili še dr. Hajn, Boberka in Vavrinek. Sklene se, naj se to vprašanje odda posebnemu odseku, ki bo prihodnjič o tem poročal. Končno je predsednik Bobčev predlagal, naj se prihodnji kongres vrši v Belgradu, kar je bilo sprejeto in na to kongres zaključen.

Rusi na potu v Srbijo.

Sofija, 5. julija. V Varno je dospelo 132 Rusov, ki se udeležijo slovanskega kongresa. Med njimi so general Koletos, predsednik dume in župan moskovski.

Volilna reforma na Ogrskem.

Budimpešta, 5. julija. Vse stranke se pripravljajo za veliki boj, ki se najbrž že ta teden vname v parlamentu. Julij Justh naznanja v »Egyetertesu«, da začne njegova stranka proti vladi najbrezobzirnejši boj in poudarja, da je vprašanje o volilni reformi tako nujno in aktuvalno, da se na noben način ne sme odložiti do jeseni, kakor bi to vlada rada storila. Glasilo poslanca Hallo. »Magyarorszag« pravi, da parlament sploh nima nobene nujnejše naloge, kakor je volilna reforma. Splošno se sodi, da so s tem napovedane glavne poteze velike akcije, ki jo hoče proti vladi začeti opozicija.

Neolikanost celjskih Nemcev.

Celje, 5. julija. Ko so šli včeraj šolarji slovenske deške okoliške šole v Celju od maše po Novi ulici v zavod nazaj, so jih brez vsakega vzroka opljuvali in polivali Nemci v Novi ulici iz hiše, kjer stanuje fotograf Lenz. Razume se, da je ta surovost vzbudila velikansko razburjenje ne le med šolarji, ampak tudi med slovenskimi starši, ki so spremljali otroke k slavnostnemu šol. sklepu. Celjske policije ni bilo nikjer in bi tudi po stari navadi prav nič ne posredovala.

Še nekateri volilni izidi iz nadomestnih državnozbornskih volitev v 30. volilnem okraju.

Kandidat Kac: Brezno, 2, Sv. Primož nad Muto 4, St. Janž na V. g. 32, Smartno na Paki 21, St. Ilj pri Gradišču 4, St. Andraž pri Vel. 1, Mislinja 69, Mozirska okolica 25. — Kandidat dr. Vertovšek: Brezno 10, Sv. Primož nad Muto 44, St. Janž na V. g. 79, Smartno na Paki 137, St. Ilj pri Gradišču 92, St. Andraž pri Vel. 117, Mislinja 51, Mozirska okolica 132.

Volitve na Štajerskem.

Celje, 5. julija. Klerikalni kandidat, prof. dr. Vertovšek, je izvoljen.

Novi kletarski nadzornik na Spodnjem Štajerskem.

Maribor, 5. julija. Za novega kletarskega nadzornika na Spod. Štajerskem namesto sedanjega ravnatelja Belleta je imenovan poslovodja gospodarske zadruge v Foči, Petrovan. Imenovanje je vsekakor čudno, ker ni manjkalo domačih prosilcev, ki poznajo dobro deželno in razmere. Pa ker se ni dalo na to mesto spraviti varovanja nemškega narodnega sveta Flucherja, se tudi ni imenovalo nobenega domačega slovenskega prosilca. Kako postopa vlada z nami, je res že škandal!

Neurje na Koroškem.

Beljak, 5. julija. Trebenjski potok je vsled močnih nalirov na več krajih stopil čez bregove, podrl različne jezove in moste in povzročil veliko škodo.

Rusko-japonska sporazumljenja.

London, 5. julija. Vsi večji listi razpravljajo o sporazumljenju, doseženem med Rusijo in med Japonsko, povdarjajoč, da se je s to, danes v Petrogradu podpisano pogodbo rešilo jako delikatno vprašanje, ki bi bilo lahko prouzročilo najnevarnejše konflikte. Listi so mnenja, da je Rusija v to pogodbo dobila proste roke in v položaj, vse svoje moči koncentrirati na Evropo.

London, 5. julija. Rusko-japonsko sporazumljenje je ustvarilo pogoje za popolno solidarnost Rusije in Japonske glede Mandžurije. Ruska in Japonska si s to pogodbo jamčita druga drugi vso sedanjo posest in sta dolžni z združenimi močmi skrbeti za ohranitev tega stanja.

Vseučiliški nemiri v Lvovu.

Lvov, 5. julija. Vsi prostori na vseučilišču, kjer so bili boji med poljskimi in rusinskimi dijaki so zaprti in ostanejo zapečateni toliko časa, da pride dunajska komisija na lice mesta in izvede zaukazano nepristransko preiskavo.

Nad 200.000 kron!

Naše razkritje, da je deželni odbor popolnoma protipostavno in v nasprotju z naročilom deželnega zbora izdal nad 200.000 K in s to vsoto kupil šest mlinov na Savi, ki menda še polovice tega denarja niso vredni, je napravilo velikansko senzacijo v deželi in povzročilo viharo nevo-ljo.

Na naše razkritje se je oglasil v »Slovenec« dr. Lampe, da bi opravičil postopanje deželnega odbora. Njegovo pojasnilo je naravnost gorostasno. Možno pravi, da je na lastno odgovornost izdal 200.000 K deželnega denarja, ker misli, da so tiste vodne sile velike vrednosti za deželo.

Kakega mnenja je dr. Lampe, to je popolnoma brez pomena, posebno še, ker je mož absolutno nezmožen v takih stvarih sploh kako mnenje imeti. Kaj pa razume bogoslovec o najtežjih tehniških vprašanjih?

Pa naj ima dr. Lampe tako ali tako mnenje, on nima pravice brez dovoljenja deželnega zbora razmetavati deželni denar. Njegova prokleta dolžnost je bila, izpolniti sklep deželnega zbora in nečuvna samovoljnost je, da se je drznil v nasprotju s tem sklepom izdati 200.000 K deželnega denarja.

V svojem klavernem zagovoru pravi dr. Lampe, da je zato skrivaj kupil omenjene mline, ker so liberalci nasprotniki električne centrale. To je pa neresnično. Liberalci niso nasprotniki električne centrale, zahtevajo pa, da se mora najprej dokazati, če je centrala mogoča, če je potrebna in če bo kaj nesla, predno se to sklene. Klerikalci z dr. Lampetom vred so tudi sami pritrdili temu stališču in v deželnem zboru sami glasovali za predlog dr. Trillerja, da naj se pred vsem napravi proračun in rentabilitetni račun in da se bo šele potem dalje govorilo. Dr. Lampe pa je ta sklep svojevoljno prelo-mil.

V svojem zagovoru pravi, da je to storil »na lastno odgovornost«. Če izda kdo 200.000 K tujega denarja na lastno odgovornost, mora biti v položaju, da ta denar lahko vsak trenotek tudi vrne. Če si je dr. Lampe v teh par letih, kar je prišel iz lemenata, že toliko denarja zaslužil in prištedil, je res občudovanja vreden; če pa tega denarja nima, potem je njegova »lastna odgovornost« največja nesramnost, kar jih je bilo kdaj izrečenih na Kranjskem.

Zagovor dr. Lampeta se da najbolje označiti z narodnim reklom: To je pet krav za groš.

Cela zadeva ima pa še drugo lice. Sklepa deželnega zbora ni prelo-mil samo dr. Lampe, marveč tudi deželno knjigovodstvo. Ta urad je imel pravico in dolžnost, zavrniti naročilo dr. Lampeta in odreči izplačanje 200.000 kron za mline, ker je to naročilo nasprotno sklepu deželnega

zbora. Te svoje dolžnosti deželno knjigovodstvo ni izpolnilo in se bo zato moralo zagovarjati pred deželnim zborom.

Nemške nesramnosti.

Zadnje dni rogovilijo in kravalirajo ljubljanski nemškutarji zopet tako, kakor bi za vsako ceno hoteli izzvati kake konflikte. Ali morda čuti kdo potrebo, preskrbeti vladi povod, da bi zaradi slovenske obstrukcije kaznovala Ljubljano? Saj se je že večkrat primerilo, da se je tod ali tam ravno takrat primerilo ravno to, kar so vladni krogi želeli. Kar ne moremo se ubraniti tega suma, ko vidimo, da so nemškutarji nankrat začeli provocirati in to v času, ko ni prav nobenega lokalnega povoda, ko vlada v mestu popoln mir in se celo pri tako velikanski ljudski priredbi, kakor je bila nedeljska slavnost, ni primeril niti najmanjši izgred in ni prišlo niti do najmanjšega konflikta.

Dejstvo pa je, ipkdor ima z nemškimi krogi količjak stika, ve to prav dobro, da ljubljansko nemškutarijo strahovito jezi zmagovanje slovenske obstrukcije na Dunaju. Gneva se kar penijo in njih staro sovraštvo do Slovencev se kaže pri najmanjši priliki.

V soboto so imeli nemškutarji na kazinskem vrtu neko slavnost, katere so se udeležili tudi uradniki in oficirji. Že to, da so jo priredili nalašč na predvečer velikanske narodne slovesnosti, priča, da so hoteli z njo dražiti ljudi, vedoč, da so ljudje tak dan bolj občutljivi, kakor sicer in se dajo laglje zapeljati v kako nepremišljeno dejanje.

Slovensko občinstvo je to slovesnost popolnoma ignoriralo. Živ krst se ni zmenil zanjo in pripravljene orožniki in redarji niso imeli nič opravka.

Nemškutarjem pa to menda ni bilo po volji, kajti, ker s svojo slavnostjo niso nikogar spravili iz duševnega ravnovesja, so šli iz kazine na cesto provocirati. Raznesli so po cellem mestu takozvane serpentine s frankfurterskimi barvami, ki so izzivanje in žaljenje za vsakega Slovence. Tega papirja so raztrosili po mestu toliko, da so ga pometalci nagrabili kar celih pet vozov. Res, pravo čudo je, da so se ljudje pre-magovali in se tudi s to nesramno provokacijo niso dali zapeljati v kake konflikte.

Če se pomisli, da je bila v nedeljo v Ljubljani slavnost, ki je spravila na tisoče ljudi na noge, se mora reči, da si predrznejše provokacije ni mogoče misliti. Prava sreča je, da je vse v miru poteklo.

Danes ponoči se je zopet razlegalo hajlanje po mestu. Nemškutarji so imeli lepo priložnost, saj je slovensko prebivalstvo včeraj šlo zgodaj spat, ker je naposled nedelja vsakega

izmučila in mu povzročila tudi precej stroškov. Slovenci so spali in nemškutarji, ki se v nedeljo zvečer seveda niso nikjer prikazali, so neovirano rogovilili po mestu.

Danes zjutraj pa so sodni sluge našli na cesarjevem spomeniku neko posodo, ki se navadno ne imenuje s pravim imenom. Posoda je bila postavljena poleg genija. Ni dvoma, da so to storili nemčurji v namen, da bi to dejanje po svoji navadi podtaknili Slovincem in mogli slovensko prebivalstvo zopet obrekovati in sramotiti. Upamo in želimo, da se posreči priti tem pobalnim na sled in jim pomagati do zasluženega plačila, naj so to že storili v pijanosti in iz lastne hudobije ali naj so bili podkurjeni in najeti, da bi se dalo vladi priliko usekati zopet po Slovincih.

»Slovenska Straža«.

Klerikalni boben poje na vso moč, da ima »Slovenska Straža« že 150 podružnic. Če pomislimo, koliko je farovžev na Slovenskem, je to še prav malo. Še lepše pa je, da »Slovenec« samo poroča, koliko so duhovniki že ustanovili podružnice, denarja, ki so ga klerikalci za svoje društvo ustanovili, pa ne izkazuje nič. »Kjer so farji, tam so denarji« je nekoč pel Lavrenčič cerkniškega spomina. Ali to je vrag, da ga ne daje nič iz rok. Upitja in trobentanja bi bilo menda že dovolj, zdaj bi radi videli, da bi klerikalci za svojo obrambno organizacijo tudi kaj dali in žrtvovali, in da bi ta organizacija za brate ob meji tudi začela kaj delati. »Na besede nič ne damo«.

Policijske vesti.

Nevaren človek.

Lansko leto je prišel v Ljubljano mlad človek doma na Murskem polju. Fant, z imenom Ivan Štuhec, se je vpisal na gimnazijo kot privatist in šel stanovat v privatno hišo, kjer je pa ostal vse dolžan; a ko se je nabralo 135 K dolga, jo je popihal. Nastopil je potem kot zavarovalni akviziter, dasi ni bil nikjer zaposlen, delal je dolgove in kazaje ponarejene menice, si je skušal dobiti kredita ter izvršil na ta način več sleparij. Naposled je ukradel postrežnici Mariji Ogrinčevi hranilnično knjižico »Ljudske posojilnice«, glasečo se na 900 K in jo poskusil realizirati, kar pa se mu ni posrečilo. Končno je poskusil oslepariti gosp. Leona Franketa s tem, da mu je ponudil ponarejeno menico v eskomptiranje. Gosp. Franke pa je bil previden, je dognal da ima opraviti s sleparjem in je stvar ovadil policiji, kateri se je posrečilo Štuhca ujeti. Našli so pri njem nekaj ponarejenih menic in obsežno korespondenco. Štuhca so izročili sodišču.

V deželno blaznico

so včeraj popoldne prepeljali Seravallijevga delavca Jakoba Bernardona, roj. 1871 v Cavassi

pri Vidmu. Možno je nekaj časa sedel v Zvezdi na klopi, potem se je pa sezul pa zlezal na kostanj. Ko je prišel mimo policijski stražnik, je bil Bernardon že vrh drevesa in je bila nevarnost zanj, da se ubije, če pade. Stražnik je pustil prinesiti lestvo in je Bernardna srečno spravil z drevesa. Na magistratu se je silno silovito vedel in je zdravstveni svetnik, g. dr. Krajec, konstatoval, da je blazen. V varstveni celici si je hotel izpraskati oči. Policija mu je morala obleči prisilni jopič. Možno je oženjen, oče več otrok, in govori, da je zblaznel zaradi skrbi.

Iz sodne dvorane.

Okrajno sodišče ljubljansko.

Andrettove svetovnoznane »klobase« in surovost. Andrettova tovarna za klobase na Glincah je malokateremu Ljubljancu znana, bolj znane so jim tiste klobase, ki jih tam izdeluje, saj jih imajo skoro vsi ljubljanski slovenski delikatesni trgovci v zalogi, vkljub temu, da je Andretto strupen nemškutar — kakor je pokazala včeraj obravnava pred tukajšnjim okrajnim sodiščem, in da so njegove klobase pod vsako kritiko — kar je tudi dokazala ta obravnava. No, Ljubljanci so potrpežljivi ljudje, ni jim ravno menda mnogo do tega, da bi temeljito reagirali na Andrettovo nemškutarsko surovost, in ker imajo prav dobre želodce, jim do slej niti Andrettove klobase niso moge do živga. Tovarnar Andretto se je moral danes zagovarjati zaradi dvojnega delikta: zaradi prestopka po § 312 k. z. (žaljenje uradne osebe) in zaradi prestopka § 11., zakona o živilih. Dne 7. maja t. l. je prinesel sluga Gantar od okrajnega glavarstva Andrettu neko pismo. Ko je Andretto zapazil, da je pismo spisano v slovenščini, je poskočil kakor bik, če mu pokažeš rdečo ruto, in se je nad slugo zadril: »Das übernehme ich nicht. Wenn die Bezirkshauptmannschaft für mich was hat, so soll sie es mir in deutscher Sprache übermitteln. Überhaupt ich sch...e auf Sie und auf die Bezirkshauptmannschaft. Sie müssen mit mir ausschliesslich deutsch reden. Schauen Sie, dass Sie verschwinden.« Tega nenavadnega pozdrava od pripadnika kulturnega naroda Gantar ni pričakoval in je začuden nad Andrettovo oliko odšel. Ko bi bil Gantar prinesel Andrettu kako naročilo radi njegovih klobas, bi Andretto najbrže ne bil tako razgrajal, tudi ko bi bilo naročilo spisano v kitajskem jeziku. — Andretto je takoj po tem nastopu dobil slabo vest in se je — po vzoru tistega tatu, ki je vpil: primite ga, kradel je — odpeljal k okrajnemu glavarju Chronu in se je pritožil, češ, da se je sluga Gantar nedostojno obnašal — na kak način, to je pa Andretto pozabil povedati. — Pri včerajšnji obravnavi je Andretto se-

LISTEK.

Zaljubljeni kapucin.

Vesela povest iz ljubljanske preteklosti. (Dalje.)

Ker je bil Angelik že davno prej pozabil na vse svoje meniške obljube, iz kroga njegovih znank pa je framazonski vpliv francoske gospe pregnal vse mlajše ženstvo, mu ni bilo treba nič prigovarjati. Še tisto uro je šel s patrom Tiburcijem po podzemskem hodniku v klet uršulinskega samostana ter tamkaj čakal največje presenečenje, kar mu jih je kdaj nanese življenje.

Ko je namreč stal pred mlado, cvetočo nuno in ji je pogledal v obraz, ni mogel od strmenja ziniti nobene besede in je samo odpiral in zapiral usta ter lovil sapo, kakor po-tapljaajoči se maček.

»To je moja prijateljica, sestra Adelgunda,« je rekla Tiburcijeva izvoljenka, ki si ni mogla tolmačiti čudnega vedenja Angelikovega in je hotela narediti konec sitnemu ji pri-zoru.

»Kakšna sestra Adelgunda,« je zdaj vzklil Angelik. »To je vendar Češminova Špelica, moja presrečna prijateljica iz mladih dni, Špelica — ali me še poznaš?«

Sestra Adelgunda je šele zdaj spoznala v Angeliku svojega nekdanjega prijatelja. Obe roke mu je ponudila in nič se ni branila, ko jo je Angelik v svoji neskončni radosti privel k sebi in jo poljuboval tako vroče, da so se hipoma vzbudili v njej vsi spomini na one blažene urice v domači drvarnici, ko jo je takratni študent, pater Angelik, seksualno izobraževal.

V tej uri sta oba spoznala resnico starega pregovora, da prva ljubezen nikdar ne zarjavi. Prvi poljub je zopet obudil v njiju sreih vso nekdanjo strastno ljubezen in oba sta si prisegla še tisto uro, da ju nobena moč na svetu več ne loči.

Od tistega dneva je Angelik pogostoma hodil po podzemskem hodniku v uršulinski samostan in sladke so bile ure, ki jih je tamkaj preživel s sestro Adelgundo. Kakor pa človek ni nikdar zadovoljen in si vedno kaj novega želi, tako je tudi ljubezensko veselje vzbudilo koprne-nje po drugih užitkih posvetnega

življenja in sama je začela nagovarjati patra Angelika, naj skupno pobegneta iz samostana. Angelik je bil takoj pripravljen to storiti, saj je bil sam naveličan samostanskega življenja, a iz naravne previdnosti je stvar odlašal, češ, da mora nabrati prej kaj denarja, sicer bi znala zabresti v največje težave in celo v nesrečo.

Samostanska katastrofa, ki je nad njegovo telo prinesla tako gorje, je podrla zadnje pomisleke, ki jih je še imel. Odločen je bil pobegniti še to noč s sestro Adelgundo, pa naj se zgodi karkoli. Da se Adelgunda ne bo obotavljala niti trenotka, to je vedel, saj je hotela zaradi njegovega odlašanja že sama uteči.

Adelgunda je bila že nestrpna, ko je Angelik odklenil vrata podzemskega hodnika in stopil v uršulinsko klet, kjer ga je že celo uro pričakovala.

»Kje si se pa toliko časa mudil, je vprašala nekoliko zlovoljno in se malo branila, ko jo je hotel poljubiti. »In kako si danes čudno debel...«

»Da, da, danes sem kar naglo-ma odebelel, posebno zadaj,« je do-brovoljno rekel Angelik in pogladil Adelgundi okroglo lice itd. »Zakaj,

danes, ljubljena izvoljenka mojega srca, je prišel končno dolgo za-željeni dan rešitve. Vse kar je mo-jega imam pri sebi in — prosta je pot v zlato svobodo.«

»Res — ali je res — oh, ti moj ljubi, moj sladki kapucinarček,« je vsa iz sebe zaklicala sestra Adelgun-da. »Daj, da te objamem... tako te imam rada...«

Z obema rokama se je sestra Adelgunda oklenila Angelika, ga poljubljala in pritiskala k sebi in skakala okrog njega in ga eukala za brado, da je ubeglemu patru kar kri stopila v obraz.

Adelgunda bi bila najraje kar takoj zapustila samostan in Angelik je moral izgubiti mnogo besedi, predno ji je dopovedal, da je treba še počakati, vsaj do polnoči.

»Dokler je kaj ljudi na cesti, ne moreva iti,« ji je dopovedoval Ange-lik. »Saj bo še tako dovelj težav in ne-varnosti. Le pomisli, da moraš ti do-biti obleko in meni manjkajo hlače. Dokler sva v redovniških haljah, je vedno mogoče, da naju primejo in vtaknejo nazaj v samostana in jaz vem, kaj bi se potem zgodilo z obema.«

(Dalje priložniti.)

veda vse tajil — pa mu ni nič pomagalo. O nekrivdi ni mogel sodnika prepričati. — Taka je torej olika tovarnarja Andretta — nič boljše pa niso njegove klobase; pravzaprav klobase to niti niso, ker je v njih mеса bolj malo, več pa moke. Koncem lanskega leta je obiskal mestni tržni nadzornik, g. Ribnikar, vse ljubljanske trgovce z delikatesami in konfisciral pri njih veliko množino klobas, v katerih je konstatiral takoj na licu mesta moko. Vsi so s popolno gotovostjo izjavili, da so klobase od Andretta. Vsi so vedeli Andrettove klobase popolnoma dobro ločiti od drugih. Edino pri Jancu niso vedeli Andrettovih klobas s sigurnostjo ločiti od drugih. Prav kmalu na to je obiskal Andretto g. tržnega komisarja, in ko mu je ta očital, da deva v klobase moko, je Andretto dejal: »Saj priznavam. Če pa že jaz notri padem, naj pa še drugi notri padejo!« Gospod tržni nadzornik izjavlja, da se moka v klobase absolutno ne sme dajati, ker je to ponarejanje živil. Pred okrajnim sodnikom takoj demonstrira, kako se da moka v klobasah konstatirati. Od konfisciranih klobas so poslali iz magistrata vzorec v graško preizkuševališče živil, tam so v njih konstatirali škrob. Znan stvar je, da nesolidni tovarnarji prav radi devajo v klobase samo staro, slabo mrhovino — da občinstvo tega ne spozna tako lahko, pa tisto mrhovino z moko mešajo. Andretto se izgovarja, češ, da konfiscirane klobase niso bile popolnoma vse njegove, in da je tržni komisar najbrže poskušal ravno tiste, ki niso bile iz njegove (Andrettove) tovarne. Andrettov zagovornik se je pa povzpel do naravnost gorostasne trditve, da tržni nadzornik sploh nima pravice preiskovati živila (to pravico bo najbrže čim prej reklamiral zase kar Andretto sam). Sodnik je obsodil Andretta v obeh slučajih — zaradi prestopka po § 312 kaz. zak. in zaradi prestopka § 11 zakona o živilih. Andretto bo moral plačati 300 K globe ali pa sedeti en mesec v zaporu. Olajševalnega ni našel sodnik ničesar, obremenilno pa je, da je bil zaradi ponarejanja živil že predkaznovan. Tovarnar Andretto je torej svoje izborne klobase slovenskemu občinstvu prav temeljito »priporočil«. Morda se jim bodo zdaj tudi priznalo zdravi slovenski želodeci uprli. Ker ima klobasars Andretto tako izredno ljubezen do moke, bi mu svetovali, naj morda odpre tovarno za žgance — morda bo imel več sreče nego pri klobasah.

Razne stvari.

* **Gospodarska roka cerkve.** V Parizu imajo zopet škandal. Aretirali so nekega sedemdesetletnega moža Dupray de la Mahérie, ki je ustanovil družbo »Le bras économique de l'église.« Dolže ga, da je za več milijonov oškodoval svoje družabnike. Nihče ne ve, kakšne namene je imela pravzaprav ta družba »Gospodarska roka cerkve«. Dupray je rekel, da naj služi ta zavod združenju katoliških bank v Franciji, v svrhu pospeševanja klerikalnih podjetij. Natihoma je pa pravil, da gre za zopetno uvedbo posvetnega gospodarstva papeževga. Nekateri so mu šli na lim. Od nekega pobožnega moža je dobil 450.000, od drugega 300.000 frankov, nadalje so bili vplačani zneski po 20.000 in 10.000 frankov. Neki Hutint, ki se je prostovoljno javil preiskovalnemu sodniku, mu je dal 150.000 frankov. Toda noče tožiti, ker še vedno zaupa poštenosti Duprayevi. Neki duhovnik, msgr. Sisson je bil njegov najboljši agent in mu je izposredoval velike vsote. V zadnjih letih je dobival Sisson petdeset frankov penzije in še od te vsote je dajal za »Gospodarsko roko« Dupray se je rad bahal s svojimi zvezami s papežem. Posredoval je pri tem baje nek Benediktinec z imenom Webei. Toda Dupray ni ustanovil tega zavoda iz same ljubezni do »svetega očeta«. Izkazalo se je pametno, da je Dupray že sodnijsko kaznovani organizator neke velikanske goljufije pod drugim cesarstvom. Takrat

je celo hotel pomagati neki legitimni dinastiji do njenega prava. Izdajal se je za pooblaščenca Napoleona III. in papeža Pija IX., ki naj deluje na to, da naj se na Ogrskem zopet vpelje monarhija in postavi na prestol naslednik Arpada — marki Croy. To podjetje mu je končno prineslo 3 milijone — obenem pa ječo. Njegov pomočnik je rad nekaterim lahkovernežem zaupal, da je Dupray — sin Pija IX. Dupray je živel jako luksurijsko. V svojem stanovanju je imel v kapeli Kristusovo statuo iz slonove kosti, ki je bila cenjena na 200.000 frankov. Dupray jo je kupil od neke Duret za 100.000 frankov. Vsote seveda ni plačal. Največja rariteta v kapeli je bil šop Kristusovih las. Njegov nečak je zdaj razkril vse te goljufije.

* **Tatici iz boljših krogov.** V Florenci so aretovali dve mladi Tržačanki z imenom Garofalo, ki sta kradli pri nekem zlatarju razne dragocenosti. Starejša sestra, stara kakih 17 let, je pa še celo na komisarijatu poskušala svojo srečo. Prilastila si je več manjših predmetov in policijskemu uradniku je hotela prstan potegniti s prsta. Pravijo, da sestri nista pri pravi pameti. Njun oče je baje zdravnik za očesne bolezni v Trstu.

* **Samomor Dunajčana.** Pred postajo Klosterneuburg se je vrgel pred vlakom na železniški tir 20letni natak, Karel Fuchs, z Dunaja. Vlak je nesrečneža docela razmesaril. — Vzrok neozdravljiva bolezni.

* **V silnem viharju na morju.** Kakor pripovedujejo potniki Lloydovega parnika »Trieste«, se je dne 16. m. m. radi silnega viharja polomil stroj, ki regulira smer ladje. Ladja je bila takrat 400 milj oddaljena od Adena. Kot jadra so morali uporabljati plachte, ki se ob deževnem vremenu rabijo za strehe. Ko so tako prepluli kakih 900 milj, so zapazili angleški parnik »Lowther Range«. Na obeh parnikih so se šest dni neprestano trudili, da bi priklenili »Trieste« na angleški parnik, kar se jim je šele koncem šestega dneva posrečilo. Pri tem napornem delu je z angleškega parnika padel v morje ladijski inženir, ki je v valovih našel smrt, več mornarjev je bilo poškodovanih. Vihar je ves čas divjal in ni prav nič poenjal. Na parniku »Trieste« je zmanjkalo hrane. Uživali so samo testenine in rozine, ki so jih vozili v Bombaj. Malo pred Bombajem je vihar odtrgal »Trieste« od angleškega parnika in le z največjim naporom so ga spravili v pristanišče v Bombaj.

* **Strela ga ubila.** V nedeljo ob 11. uri dopoldne je udarila strela na Riederbergu pri Dunaju, v neko drevo, pod katerim sta vedrila dva delavca z Dunaja. Delavec Šimanek je bil takoj mrtev, njegovega tovariša so pa nezvestnega prinesli v njegovo stanovanje.

* **Žalosten konec izleta.** Blizu Dunaja, tam kjer križa železnica cesto iz Mauerbacha proti Mariabrunn, se je zgodila v nedeljo zvečer velika nesreča. Ravno pred prihodom solnograškega brzovlaka je spustil čuvaj čez železnični tir voz, na katerem je bilo več izletnikov. Ko je bil voz že skoro na drugi strani, je pridrvel brzovlak, zagrabil za zadnji del voza, ga zasukal ter ob ograji popolnoma strl. Pri tem je vlak odtrgal glavo 31letni soprogi peka Koprischte, štiri druge osebe so bile več ali manj poškodovane.

* **Kuharica — pesnikova soproga.** Iz Londona poročajo: 3. t. m. so odprli testament znanega pesnika in odvetnika Josipa Mumbyja. Pri tem se je izkazalo, da je Mumby že 45 let poročen s svojo kuharico. Kuharica se je pa branila, zavzeti tisto družabno stališče, ki bi ji šlo, ter je ostala rajše kuharica. Mumby je zapustil 600.000 K premoženja.

* **Delavstvo v Avstraliji.** Nikjer na svetu ni delavstvo tako organizirano, kakor v Avstraliji, zato pa tudi nima nikjer tolike moči, kakor ravno tam. V postavodajalni zbornici sede večinoma sami delavci in tudi ministrske portfelje imajo v svojih rokah razen enega žurnalista le delavci.

* **Samomor 102letnega stareca.** Iz Dobčine se poroča, da se je 102 leti star kmet Josip Rešovský iz Stracene obesil, ker se je naveličal življenja.

* **Umor iz ljubosumnosti.** V Velikem Vardinu na Ogrskem je veleposestnik Emerik Kiss umoril s kuhinjskim nožem svojo ženo, s katero je že dalj časa živel v sovraštvu. Nesrečnica je bežala pred njem na vrt, kjer jo je došel ter jo z enim samim sunkom umoril. Na to je nesel truplo v stanovanje, mu umil kri z obraza ter se potem poskusil umoriti. Preiskovalnemu sodniku je rekel: »Ljubosumen sem bil ter prepričan, da me žena goljufa. Vsled tega je morala umreti.« Stanje Kissovo je tudi zelo nevarno.

* **Nesreča v rudniku.** V Recklinghausenu na Nemškem je nastal v nekem rudniku požar. Trije delavci so zgoreli, dva sta tako opečena, da bodeta gotovo umrla.

Razvoj in delovanje „Zagorskega Sokola“.

(Dalje.)

(Povodom dvajsetletnice in otvoritve Sokolskega doma.)

Po ustanovitvi se je začelo šele pravo življenje in zanimanje za »Sokola« po vsi dolini. Že v prvem letu svojega obstanka je »Sokol« ponosno razprostrl svoja krila in napravil že 13. julija i. l. svoj prvi izlet na Vače. Ob enem pa se je takrat porodila misel nabaviti si društveno **zastavo**. Ker pa so bila tedanja sredstva tako skromna in masa ljudstva tako nezavedna, je bilo težko, kako tako stvar izvršiti. Zaradi tega je hotel »Sokol« preje pokazati ljudstvu svoje sile, in res dne 7. in 8. septembra 1890 udeležilo se je v kroju 25 članov osnovalnega odbora celjskega »Sokola«. To je bil torej prvi večji izlet in nastop našega »Sokola«. Dne 10. novembra i. l. vršil se je v Zagorju prvi »Sokolski večer«. V teku časa od ustanovitve in do konca leta priredil je »Sokol« dve večji veselici s tombulo in sicer v prid sokolski zastavi. Da pa so mogli te prireditvi tako lepo uspeti, je zopet zasluga požrtvovalnosti celega odbora.

Takoj po ustanovitvi »Sokola« konstatiral se je tudi nekak **pevski odsek ali zbor**, kateri je pod vodstvom g. Alojzija Lozeja, učitelja v St. Lampertu, v najkrajšem času mogel nastopiti. 28. dec. je priredil odbor drugi »Sokolski večer«, pri katerem je pevski zbor pokazal prvič, kaj premore trdna, jeklena volja.

Kakor razvidno, je bilo prvo leto trudapolnega dela in požrtvovanja. Toda strašili se tedanji boritelji naših svetih pravic niso ničesar. Po zagorski dolini zavel je drug veter in gotovi ljudje so začeli trezno premišljati, kam naj to vodi. Pri ustanovitvi so se mu posmehovali, ker niso upali na kakšen uspeh, po komaj v enem letu njegovega obstanka pa je bilo treba že trezno računati z njimi. Zanimanje je vedno bolj in bolj narasčalo. V gmotnem oziru povspel se je na tako visočino, da je mogel že trezno premišljati o nabavi lastnega prapora.

Dne 17. maja 1891 zaplapolala je prvič na zagorskih tleh zastava prebujajoče se narod. Zavednosti. Bil je to dan, katerega so prihitali v našo dolino bratje iz cele lepe slovenske domovine. Bratje Hrvatje so stopili prvič na zagorska tla. Bil je dan narodne manifestacije; ta dan je pokazal zopet slovenski narod, da po njegovih žilah še polje slovsanka kri, da se še zaveda, da je — Slovenec. Ponovno so izvršili bratje Sokoli sveto prisego, da hočejo razorati našo grudo pred potnječevanjem, pred trganjem naše svetinje.

Krepko je korakal »Sokol« naprej po začrtani poti. Zadel je na marsikako oviro, na marsikateri odpor v lastnem taboru; ali energija »Sokolova«, ideja, da mora braniti naš rod, premagal je vse in nevstraheno hitel je »Sokol« naprej proti doseg svojih vzvišenih ciljev.

Prišlo je tužno leto 1896. Dne 10. junija ugrabila je nemila smrt velezaslužnega moža za sokolsko društvo, namreč M. Medveda. Kaj je ta mož storil za »Sokola« in koliko je društvo izgubilo z njim, to vé samo ta, kateri je moža poznal. Vedno in povsod se ga bode zagorski »Sokol« s hvaležnim srem spominjal.

V sokolskem društvu pa je nastala za tem udarcem neka praznота. Mesto staroste je bilo izpraznjeno in to mesto je bilo treba izpolniti z vsaj deloma enakim, značajnim in požrtvovalnim možem svojega prednika. In ta mož se je našel. Na prvem občnem zboru dne 9. avgusta 1896. je bil izvoljen brat Andrej Maurer za starosto. Krepko se je poprijel prevzvišene mu izročene naloge in »Sokol« se je krepko razvijal pod njegovim vodstvom. Dne 19. oktobra istega leta, povodom 70letnice slovenskega staroste Luke Sveteca v Litiji, je nastopil zagorski »Sokol« v inpozantnem številu, 50 v kroju. Pripomogla pa sta k temu tudi brata ljubljanskega »Sokola«, dr. Mur-nik in Smrtnik, katera sta čestoposečala našo dolino in poučevala Sokole v telovadbi.

(Dalje prihodnjič.)

Za kratek čas.

— Že osem dni mi je vedno za petami. Neprestano me zasleduje. Brez dvoma je norec.

— Norec, ker za tabo hodi?

— Seveda! Če bi bil pameten, bi me bil že davno — ogoovoril.

Izdajatelj in odgovorni urednik:
Rasto Pustoslemšek.

Žitne cene v Budimpešti.

Dne 5. julija 1910.

Termin.

Pšenica za oktober 1910. za 50 kg 9 08
Rž za oktober 1910 za 50 kg 6 87
Koruza za juli 1910 za 50 kg 5 39
Oves za oktober 1910 za 50 kg 7 21

Efektiv.

Neizpremenjeno.

Borzna poročila.

Ljubljanska

„Kreditna banka v Ljubljani“.

Uradni kurzi dunajske borze 5. julija 1910.

Maložbeni papirji.	Denarni	Blagovni
4% majeva renta	94-20	94-40
4-2% srebrna renta	97-80	98—
4% avstr. krona renta	94-15	94-35
4% ogr.	92-30	92 50
4% kranjsko deželno posojilo	96-50	—
4% k. o. češke dež. banke	94-40	95-40
Srečke.		
Srečke iz l. 1860 1/5	474—	486—
„ „ 1864	324—	330—
„ tiske	312-20	324-20
„ zemeljske I. izdaje	295-75	301-75
„ „ II.	276—	282—
„ ogrske hipotečne	247—	253—
„ dun. komunalne	530—	540—
„ avstr. kreditne	529—	539—
„ ljubljanske	80—	84—
„ avstr. rdeč. križa	64-50	68-50
„ ogr.	38-30	42-30
„ bazilika	28-25	32-25
„ turške	258-50	259-50
Delnice.		
Ljubljanske kreditne banke	446—	448-50
Avstr. kreditne zavoda	668-50	669-50
Dunajske bančne družbe	542—	543—
Južne železnice	110-25	111-25
Državne železnice	744-25	745-25
Alpine-Montan	742-25	743 25
Češke sladkorne družbe	231—	232-50
Živnostenske banke	261—	262—
Valute.		
Cekini	11-38	11-42
Marke	117-40	117-60
Franki	95-25	95-40
Lire	94-80	95-10
Rublji	253-25	254-25

Vajenec

se sprejme v trgovino z mešanim blagom. 22

Kje, pove upravn. »Sl. Naroda«.

Proda se stavbišče

v izmeri približno 100 kvadratnih sež, njev v bližini drž. kolodvora. Izve se Spodnja ul. 144, Žibertova ul. 144:

komptoarist

zmožen knjigovodstva in trgovske korespondence v slovenskem, hrvaškem in nemškem jeziku. Strojepisja zmožni imajo prednost. Ozira se le na ponudnike z daljšo prakso.

Ponudbe naj se pošilja pod „manufaktura“ na upravn. »Slov. Naroda«

Nov pisalni stroj

(sistem Remington) z vidno pisavo, se takoj preda za K 350.

Prijazne ponudbe pod „Pisalni stroj“ na upravn. »Sl. Naroda« 24

Ustanovljena leta 1882.

23

Kmetska posojilnica ljubljanske okolice

registrovana zadruga z neomejeno zavezo

v lastnem zadrugnem domu v Ljubljani na Dunajski cesti št. 18

je imela koncem leta 1909 denarnega prometa K 83.116.121-11
upravnega premoženja K 20.775.510-59

obrestuje hranilne vloge po 4 1/2%

brez vsakega odbitka rentnega davka, katerega plačuje posojilnica sama za vložnike.

Sprejema tudi vloge na tekoči račun v zvezi s čekovnim prometom in jih obrestuje od dne vloge do dne dviga.

Stanje hranilnih vlog nad K 20.000.000

Posojuje na zemljišča po 5 1/4% z 1 1/2% na amortizacijo ali pa po 5 1/4% brez amortizacije; na menice po 6%.

Posojilnica sprejema tudi vsak drugi načrt glede amortizovanja dolga.

URADNE URE: vsak dan od 8.—12. in od 3.—4. izven nedelj in praznikov.

Telefon št. 185.

Poštne hranilnice račun št. 828.405.

Usojam si vljudno opozoriti, da sem prevzel
glavno zastopstvo „Prve Češke“ življenske zavarovalnice.

Nadalje opozarjam, da preskrbujem kulantno

vsakovrstna posojila in kredite

kakor: trgovske, stavbne, hipotekarne, uradniške in menične kredite.

Leo Franke, Ljubljana, Kongresni trg 6, I. nadstr.

„Trgovsko-obrtna banka v Ljubljani“

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

Uradni prostori: Šelenburgova ulica št. 7, nasproti glavne pošte.

Sprejema vloge na knjižice ter jih obrestuje od dne vloge do dne dviga po 4 1/2%; rentni davek plačuje zadruga sama. — Sprejema vloge na tekoči račun; na zahtevo dobi stranka čekovno knjižico. — Daje posojila na najrazličnejše načine. — Ravnotam menjalnice: zamenja tuj denar, prodaja vsakovrstne vrednostne papirje, srečke itd. Nakazila v Ameriko. — Eskomptira trgovske menice. — Preskrbuje vnovčenje menic, nakaznic, dokumentov itd. na vsa tu- in inozemska tržišča. — Izdaja nakaznice.

Vsa pojasnila se dobe bodisi ustmeno ali pismeno v zadrugni pisarni.

Uradne ure vsak dan dopoldne od 9. do 12., popoldne od 3. do 5.

LJUBLJANSKA KREDITNA BANKA V LJUBLJANI.

Delniška glavica:
K 5.000.000.—

Stritarjeva ulica št. 2.

Rezervni zaklad:
K 450.000.—

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po 4 1/2% čisto. — Kupuje in prodaja vrednostne papirje vseh vrst po dnevnih kurzi.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Mestna hranilnica ljubljanska

LJUBLJANA, Prešernova ulica št. 3.

∴ Največji, najvarnejši
slovenski denarni zavod.

Denarni promet do 31. decembra 1909 nad 518 milijonov kron.

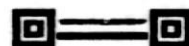
Obstoječih vlog nad 38 milijonov kron.

Rezervni zaklad nad 1 milijon kron.

Za varnost vložnega denarja jamči zraven rezervnega zaklada še mestna občina ljubljanska z vsem premoženjem in z vso svojo močjo. Izguba vložnega denarja je nemogoča, ker je po pravilih te hranilnice, potrjenih po c. kr. deželni vladi, izključena vsaka spekulacija z vloženim denarjem. Vloge se sprejemajo vsak dan in se obrestujejo po 4 1/4% brez odbitka; nevzdignjene obresti se pripisujejo vsakega pol leta h kapitalu. Sprejema

vložne knjižice drugih denarnih zavodov kot gotov denar.

Posola na zemljišča po 5% obresti in proti amortizaciji po najmanj 1/4% na leto. Daje posojila na menice in vrednostne papirje.

Za varčevanje ima vpeljane lične domače hranilnike, v podpiranje slovenskih trgovcev in obrtnikov pa kreditno društvo.

Dolžnost

vsakega Slovenca je, da sklone zavarovalno pogodbo bodisi za življenje, ali pa proti požaru le pri slovanski banki »SLAVIJA«.

Podpirajmo torej domač slovanski zavod, da more nalogo, ki si jo je postavil, izpolniti v najširšem obsegu.

„SLAVIJA“ vzajemno zavarovalna banka v Pragi

je največji slovanski zavarovalni zavod v Avstriji.

∴ Ogromni rezervni fond K 48.812.797.— jamčijo za popolno varnost. ∴

Banka „SLAVIJA“

ima posebno ugodne in prikladne načine za zavarovanje življenja.

Banka „SLAVIJA“

razpolaga z najcenejšimi ceniki za preskrbljenje za starost, za slučaj smrti roditeljev, za doto otrokom.

Banka „SLAVIJA“

razdeljuje ves čisti dobiček svojim članom.

Banka „SLAVIJA“

je res slovanska zavarovalnica z vseskozi slovansko-narodno upravo.

Banka „SLAVIJA“

gumno podpira narodna društva, organizacije in prispeva k narodnim dobrodelnim namenom.

Banka „SLAVIJA“

stremi za izboljšanjem in osamosvojitvijo narodnega gospodarstva.

Vsa pojasnila daje drage volje

generalni zastop banke „Slavije“ v Ljubljani.

Slovenci!

Oklenimo se z vsemi močmi gesla: »Svoji k svojim!«

Osamosvojimo se na narodno - gospodarskem polju!

Ne podcenjujmo se! Bodimo odločni, mlačnost, obzirnost in nedoslednost, ki se čim huje nad nami maščujejo, morajo izginiti. Osvobodimo se tujega jarma!

